

kan vel den hele for Embedet eller Bestillingen fastsatte Lønning, om nødvendigt, anvendes til at honorere ham, men i Reglen bør dog kun det Halve af Lønningen anvendes dertil". Nu havde jeg troet, at der kunde være truffet Overenskomst mellem Ministeriet og Rigsdagen om, hvorvidt det skulde være nødvendigt der at benytte Undtagelsen og ikke derimod at holde sig til den almindelige Regel, at lade den konstituerede Embedsmand nyde Halvdelen af Lønningen. Jeg har derfor troet, at dette ikke skulde kunne betegnes som noget aldeles Utilstedeligt, saaledes som den høitærede Conseilpræsident vedbliver at anse det for.

Finantsministeren (Estrup): Den ærede Landsthingsmand lod atter Principspørgsmaalet ligge, men selv om Administrationen — hvad jeg ikke ser nogen Grund til — vilde finde sig i gennem et enkelt Aars Finantslov at blive afskaaren fra den Afgang, som Loven nu utvilsomt giver den til at konstituere i Embedet ogsaa en Mand, som ikke tidligere har været i Statens Tjeneste, og til, om fornødent, at give ham fuld Løn, forekommer det mig dog at faa suldstændig uimodsagt, at naar Administrationen — hvad der er det sædvanlige Tilfælde — konstituerer i et saadant Embede en Mand, som er i Statens Tjeneste, saa vil der tilkomme denne Mand Halvdelen af det Embedes Løn, som han forlader, plus Halvdelen af det Embedes Løn, som han bliver konstitueret i, og begge Dele ville, saavel efter min som efter det ærede Medlems Betragtning, blive at udrede af det Embede, i hvilket den Paagjældende konstitueres. Utsaa er det jo i hvert Fald givet, at, hvor en tidligere i Statens Tjeneste staaende Mand konstitueres i dette Embede, ville disse 1,400 Kr. blive utilstrækkelige. Dette er ligefrem givet efter, hvad den ærede Landsthingsmand selv indrømmede. Den ærede Landsthingsmand henvisse os til at spørge om Efterbevilling derfor, men jeg vil dog spørge, om det er den rette Maade at vedtage en Finantslovsbevilling paa, naar man er sig fuldt bevidst, at der skal kræves en Efterbevilling.

Sasle: Jeg tror dog ikke, at det er saa aldeles afgjort, at der kræves en Efterbevilling. Det kommer an paa, om det bliver en tidligere Embedsmand, der konstitueres, og det, som jeg hele Tiden har urgeret, er, at jeg havde antaget det for muligt ved Finantslovens Behandling at komme til en Overenskomst med den høitærede Minister om dette enkelte Punkt, og at det ikke kunde anses for at være utilstedeligt. Jeg haaber ogsaa endnu, at vi kunne komme til et Forlig.

M. Rasmussen: Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om det Forslag, som angaar Tillægget til Lærernes og Lærerindernes

Lønning. Lovforslaget, som det nu foreligger, gaar jo ud paa at tilstaa Lærerne en procentvis Tillegslønning. Det Forslag, som Udvalgets Flertal foreslaar sat i Stedet, indeholder ingen Regel for, hvorledes Uddelingen egentlig skal foregaa. Der udtales kun, at Tillægget skal gives til utilstrækkelig Lønnede Lærere og Lærerinder paa Forslag af Stoloraadene og efter Ministerens nærmere Bestemmelse. Jeg for mit Vedkommende synes, at det er et stort Forlangende, at en Bevilling paa 300,000 Kr. skal uddeles til saa mange Lærere og Lærerinder, som der er i det ganske Land, uden nogen nærmere Bestemmelse. Vi have i dette Thing saa vel som i det andet hørt de aller mest forskellige Meninger om, hvilke Embeder der faktisk trængte til Lønningsforbedring, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke med stor Styrke er blevet paastaet, at selv de høist Lønnede Embedsmænd trængte og trængte i fuldt saa høit Maal til Lønningsstillæg som de lavere Lønnede Embedsmænd. Skulde det nu blive Tilfældet, at det, som paa den Maade er blevet betegnet som „utilstrækkeligt“, vil blive bestemmende for Ministeren ved Uddelingen, saa at de høist lønnede St. lelerere ogsaa ville blive betragtede som utilstrækkeligt lønnede, saa synes jeg, at der vil blive begaaet et meget stort Misgreb. Allerede det forekommer mig at være tilstrækkeligt til at forkaste Forslaget, naar der skal være Spørgsmaal om at give Lærere Lønningsstillæg paa Finantsloven, men jeg vil for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke er af dem, som gjerne ville være med til at slaa det Princip fast, at det for Fremtiden skulde være gjældende, at Lærere og Lærerinder skulde have deres Løn ved Finantsloven; det strider imod hele min Betragtning af dette Forhold. Jeg mener, at det er et Forhold, som Staten saa lidt som muligt skal befatte sig med, og at den saa lidt som muligt skal bidrage til den Slags Lønninger, men jeg siger, at naar der endelig skal være Spørgsmaal om at give et saadant Tillæg paa Finantsloven, saa maa Mindretallet i Udvalget foretrække det, der allerede er vedtaget paa Finantsloven.

Medens jeg har Ordet, vilde jeg gjerne bede om Tilladelse til at henvende en lille venlig Bemærkning til den ærede Ordfører. Jeg kan jo ikke vide, om det, som det stete i Gaarsmødet, og som det tidligere er stet, ogsaa kunde stete i dette Møde, eller for Fremtiden, at den ærede Ordfører kunde finde det passende at betegne visse personlige Egenstaber hos mig, som f. Ex. — hvad der stete i Gaarsmødet — at jeg hørte til „de mest Begavede“, om end jeg ikke havde „fuld Indsigt“, eller — som det tidligere er stet —, at der kunde være Tvivl, om mine Ord vare ærlig mente, eller han kunde tale om „Bondehøvmød“, eller hvad der nu ellers kunde falde den ærede Ordfører ind at finde passende.